

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1988 r.

w sprawie zasad wartościowania pracy w przemyśle węglowym i energetycznym.

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181 oraz z 1988 r. Nr 20, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie ustala zasady wartościowania pracy w przemyśle węglowym i energetycznym.

§ 2. 1. Wartościowanie pracy polega na analizie i ocenie pracy według wyodrębnionych kryteriów oraz na ustalaniu dla tych kryteriów określonej liczby punktów.

2. Wartościowanie pracy stanowi podstawę do opracowania taryfikatorów kwalifikacyjnych i budowy branżowych tabel płac, które stosuje się w zakładach pracy przemysłu węglowego i energetycznego.

§ 3. Wartościowania pracy dokonuje się na podstawie zasad określonych w rozporządzeniu, z uwzględnieniem:

- 1) metody wiodącej, ustalonej przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, lub
- 2) innej metody analityczno-punktowej, porównywalnej w zakresie wyników z metodą wiodącą, za zgodą Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 4. 1. Wartościowania pracy dokonują komisje. Do udziału w pracach komisji powinni być zapraszani przedstawiciele związków zawodowych.

2. Wyceny punktowej stanowisk pracy dokonuje się z uwzględnieniem międzybranżowego układu odniesienia, opracowanego przez komisję do spraw wartościowania pracy, powołaną przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 5. Minister Przemysłu zapewni:

- 1) aktualizację wycen punktowych stanowisk pracy, czynności i operacji, stosownie do zmian w technologii, organizacji i podziale pracy, a także aktualizację branżowych taryfikatorów kwalifikacyjnych co najmniej raz na pięć lat,

2) wykorzystanie wyników wartościowania pracy w polityce płac przez stosowanie określonego w rozporządzeniu sposobu ustalania stawek wynagrodzenia zasadniczego bądź przez stopniowe zbliżanie wysokości wynagrodzeń zasadniczych do poziomów wynikających z wartościowania — stosownie do możliwości finansowych zakładów pracy przemysłu węglowego i energetycznego.

§ 6. 1. Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego ustala się jako sumę najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy, określonego przez Radę Ministrów, oraz iloczynu liczby punktów ustalonych dla poszczególnych kategorii i wartości jednego punktu w złotych.

2. Do stawek wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1, mogą być włączone w całości lub części inne składniki wynagrodzenia i należności związane z pracą, z wyłączeniem wyodrębnionych zgodnie z Kodeksem pracy i układami zbiorowymi pracy.

§ 7. 1. Wycena punktowa stanowiska, czynności lub operacji stanowi podstawę zaszeregowania do odpowiedniej kategorii.

2. Tabelę rozpiętości punktowych dla poszczególnych kategorii zaszeregowania określa załącznik do rozporządzenia.

3. Dla stanowisk dołowych wartość jednego punktu w złotych ustala się jako iloraz planowanego średniemie-

sięcznego funduszu wynagrodzeń zasadniczych i sumy wszystkich punktów uzyskanych w wyniku wycen w procesie wartościowania pracy we wszystkich zakładach pracy objętych daną tabelą. Dla pozostałych stanowisk wartość punktu ustala się w sposób określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad wartościowania pracy (Dz. U. Nr 8, poz. 44 oraz z 1988 r. Nr 3, poz. 17 i Nr 10, poz. 74).

4. Wysokość stawek wynagrodzenia zasadniczego może być wyższa lub niższa od ustalonych w myśl ust. 3, nie więcej jednak niż o:

- 1) 5% dla kategorii od I do XIV,
- 2) 7% dla kategorii od XV do XXII.

Do 1990 r. dopuszcza się możliwość podwyższania lub zmniejszania stawek wynagrodzenia zasadniczego do 12%.

5. Przejściowo może być stosowana różna wartość punktu w złotych dla poszczególnych zakładów pracy i grup zatrudnionych.

§ 8. W zakładach pracy stosujących zasady określone w rozporządzeniu nie mają zastosowania przepisy regulujące odmiennie zasady taryfikacji pracy oraz kształtowania tabel stawek wynagrodzenia zasadniczego.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. (poz. 172)

TABELA ROZPIĘTOŚCI PUNKTOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII ZASZEREgowANIA DLA CELÓW BUDOWY TARYFIKATORÓW I TABEL STAWEK WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH

Kategoria zaszeregowania	Liczba punktów
I	do 20
II	21— 35
III	36— 50
IV	51— 65
V	66— 80
VI	81— 95
VII	96—110
VIII	111—125
IX	126—140
X	141—160
XI	161—180
XII	181—200
XIII	201—220
XIV	221—240
XV	241—260
XVI	261—280
XVII	281—300
XVIII	301—320
XIX	321—340
XX	341—365
XXI	366—390
XXII	391—420

Uwaga: Kategorię XXII zaszeregowania stosuje się również wtedy, gdy w wyniku dokonanej wyceny liczba punktów przekracza 420.